جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
پنج‌شنبه ۲۴ مهر ۱۴۰۴ - ۲۳ ربیع‌الثانی ۱۴۴۷
سال بیست‌وهفتم - شماره ۷۴۲۶ - ۱۶ صفحه
قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان

رعیت کدخدا

غلامرضا صادقیان | سردبیر

محمدجواد ظریف و حسن روحانی همچنان چشم امید به امریکا دارند و پیشنهاد تعامل و مذاکره مستقیم با کدخدای‌شان را می‌دهند. برای این هدف به روشی مسموم و فاسد روی آورده‌اند: دوقطبی‌سازی. اولی دوقطبی «موشک-مردم» می‌سازد و دومی دوقطبی «ایران-حاکمیت»! خود امریکا و استکبار جهانی با اشتیاق پیش اینان تلمذ می‌کند و چیز یاد می‌گیرد

محمدجواد ظریف و حسن روحانی اخیراً گفته‌اند که باید با امریکا تعامل و مذاکره مستقیم کرد. البته برای اینکه نمک کارشان هم دیده شود، افزوده‌اند: از موضع قدرت! اگر کس دیگری حرف از قدرت ایران می‌زد، می‌گفتیم صادق است، اما ظریف همانی است که قبلاً گفته بود «امریکا می‌تواند با یک بمب تمام سیستم دفاعی ما را نابود کند». باز اگر کس دیگری گفته بود مذاکره و تعامل با امریکا تنها چاره است، می‌گفتیم طفلک تجربه ندارد، اما ظریف وقتی معاون راهبردی رئیس‌جمهور بود، همین حرف را زده بود و ترامپ زیر توییتش نوشته بود «نه مرسی»! ظاهراً آقایان مقابل تحقیر و تجربه، واکسینه شده‌اند! اگر حتی کسی ارتباطاتی خارج از قدرت با امریکا داشته باشد و وعده‌های خوبی شنیده باشد، و به تجربه استقرایی هم باور نداشته باشد و تحقیر را هم برای منافع ملت تحمل‌پذیر بداند (چنانکه اکنون کل حرف فعالان سیاسی همین شده است)، و فقط اهل قیاس باشد، می‌تواند همین حالا از اروپا و عرب‌ها بپرسد که تعامل با ترامپ کیلویی چند است؟! کار آقایان، حکایت آن شیخی است که از او پرسیدند در این طریق (مثلاً حل اختلاف با امریکا) چه چیز بهتر و کارآمدتر است؟ گفت: دولت مادرزاد! (که ما از این شانس بی‌بهره بودیم)، گفتند: اگر نبود؟ گفت گوشی شنوا (که بسیار حرف‌های آقایان شنیده شد و بهره‌ای برده نشد)، گفتند اگر نبود؟ گفت: مرگ مفاجا (مرگ ناگهانی)! و اصل مطلب هم همین است، یعنی وقتی به زیر و بم حرف و تحلیل آقایان نگاه می‌کنی می‌گویند یا حرف ما را عمل کنید و با امریکا تعامل کنید یا نظام سقوط می‌کند و تمام می‌شود.

آقای روحانی گفته است «این حرف درست نیست که یا جنگ است یا تسلیم. این دوگانه غلطی است که یا باید بجنگیم و اگر نجنگیم باید تسلیم شویم. ما می‌توانیم هم نجنگیم، هم تسلیم نشویم و راه دیگری را پیدا کنیم، یعنی راه تعامل را پیدا کنیم». چه کسی حرف از دوگانه غلط می‌زند؟ آقای روحانی که رکورددار دوگانه یا همان دوقطبی‌سازی معروف در دولتش بود و حتی تا دوقطبی «دولت- حاکمیت» پیش رفت و اکنون نیز سمی‌ترین و فاسدترین دوقطبی جهان سیاست را که حتی به ذهن ماکیاولی هم برای پیشبرد تئوری «توجیه وسیله برای هدف» نرسیده بود، ساخته است: «ایران- حاکمیت»! در جایی که گفت «مردم در جنگ دوازده‌روزه در کنار ایران ایستادند نه در کنار ما حاکمان»! مغلطه سخنان روحانی و ظریف آنجاست که ابتدا حرف درستی را می‌زنند و سپس از آن اراده باطلی می‌کنند. می‌گویند «ما می‌توانیم هم نجنگیم هم تسلیم نشویم و راه دیگری پیدا کنیم، یعنی راه تعامل را. می‌توان با دنیا مذاکره و مسائل‌مان را حل کنیم البته کمی پیچیده و سخت است». این حرف‌ها قشنگ است، اما آن شیطانی که پشت این حرف خوابیده نمی‌گذارد پرسیده شود که با کدام دنیا باید مذاکره کرد؟!

دنیای اینان فقط امریکاست. خود امریکا الان آویزان چین شده و در میان قدرت‌های چندجانبه دست‌وپا می‌زند. منظور این دو از دنیا هیچ کدام از قدرت‌های قدیمی و نوظهور و همسایگان نیست، فقط می‌گویند امریکا! خب این آدم را به شک می‌اندازد که عقل و تدبیر کجا رفته است؟! مگر فرض اینکه عمری در قدرت بوده‌ای برای تو و امثال تو عقل استدلال‌گر می‌آورد؟! حتی از منظر یک سیاستمدار رئالیست باید حقایق جهان نوظهور را دید. گیرم شما یک عمر سوار خر دموکرات‌ها شده‌اید و اندکی حس شادمانی و کامروایی کردید، چرا وقتی آنان در قدرت نیستند و زیر پای فیل جمهوریخواهان له می‌شوید، کمی منطقی و واقع‌گرا نمی‌شوید؟! یک‌بار هم سوار قطار چین شوید و هند و روسیه و برزیل و همسایگان را ببینید.

آقای ظریف هم در گفت‌وگو با یک رسانه لبنانی «چاره ایران را مذاکرات مستقیم و چندوجهی با ایالات متحده از موضع قدرت» دانسته و هشدار داده که «گذشت زمان لزوماً به نفع ایران نیست و فرصت‌های فعلی برای مذاکره ممکن است در ماه‌های آینده از دست برود». او و همفکرانش دو دهه است که مردم را با «از دست رفتن فرصت» تعامل با امریکا می‌ترسانند و دست‌کم در نصف این دو دهه با همین فرض‌ها رشد اقتصاد کشور را به صفر و زیر صفر رساندند و این‌ها همه شواهدش موجود و اعتراف آدم‌های خودشان است که «تقریباً چیزی از تعامل با امریکا به دست نیاوردیم». پس وقتی ظریف می‌گوید «مذاکره واقعی یعنی از زندان گذشته بیرون آمدن و از همه امکان‌ها و ظرفیت‌های قدرت ملی استفاده کردن» اشاره مستقیم به زندانی می‌کند که خودشان برای ملت ساختند و حالا در فکر تجدید بنای این زندان هستند. طرفه آنکه ظریف در پاسخ خبرنگار لبنانی که «رهبر انقلاب مذاکره با امریکا را بی‌فایده می‌دانند»، گفته است «رهبری بارها به من گفتند که کارشناسان می‌توانند و باید نظرات خود را بدون ملاحظه مطرح کنند»! شما الان کارشناسی؟! یا معاون راهبردی در سایه؟! اگر فقط یک استاد دانشگاه هستی، چرا صدایت از حلقوم روحانی و بقیه دولتمردان هم کمابیش بیرون می‌آید؟! هرچند هیچ‌وقت «کارشناس» به معنای واقعی هم نبودی. اگر بودی ده سال بعد از مذاکراتی که کردی و بارها با صراحت گفتی که «در برجام چیزی به اسم مکانیسم ماشه وجود ندارد» اکنون فضای مجازی پر نبود از چالش «سرگئی ویکتورویچ» با «وندی» درباره مکانیسم ماشه که مثلاً لاوروف گفته مکانیسم ماشه را خود مذاکره‌کنندگان ایرانی پذیرفتند و شرمن خلاف این را. ما را چه به این دو، ما از خودت شنیدیم که برجام، چنین مکانیسمی ندارد!

این راهش نیست. شما دونفر و آن روزنامه‌نگارانی که اجیرتان هستند، چشم خود را بر تمامی شواهد و واقعیات بسته‌اید. بنابراین ظن نیکو به این سخنان‌تان نمی‌بریم. کسی که مبتنی بر شواهد و تجربیات گذشته حرف نزند و مرغش یک پا داشته باشد، به او ظن جزم‌اندیشی و لجاجت می‌بریم. هرچند هر دو اکنون به ظاهر خارج از قدرت هستید، اما هرچه می‌گویید به امید بازگشت به قدرت است. پس چیزی نگویید که اگر طاعون بازگشت شما به قدرت فراگیر شد، در آن زمان نتوانید حرف‌های امروزتان را پی بگیرید.

سرمقاله

عباس حاجی‌نجاری

فراتر از توافق شرم‌الشیخ

سفر ترامپ به مصر برای جا انداختن توافق موسوم به طرح صلح غزه که با تحقیر سران کشورهای شرکت‌کننده در خیمه‌شب‌بازی شرم‌الشیخ همراه بود، اگرچه از سوی برخی رسانه‌های غربی و مرعوبان داخلی به عنوان قدرت و ابتکارعمل ترامپ در حل بحران غزه مطرح شد و این قمارباز خودشیفته متأثر از آن خود را شایسته جایزه صلح نوبل می‌دید، اما تأمل در ابعاد این طرح و تحولات دوساله جنگ غزه، نشانگر شکست مشترک ترامپ و نتانیاهو در تحقق طرح «اسرائیل بزرگ» با سرکوب جبهه مقاومت است | صفحه ۲

یادداشت بین‌الملل

احسان شیخون

اجساد برای اسرائیل از زنده‌ها مهم‌ترند!

براساس شریعت یهودی یا هلاخا، دفن جسد باید در اسرع وقت انجام شود؛ بسیاری از منابع مذهبی بر دفن در همان روز یا حداکثر ظرف ۲۴ ساعت تأکید دارند. با گذر زمان، این آموزه مذهبی در اسرائیل به یک هنجار تبدیل شده است. شعار غیررسمی ولی شناخته‌شده ارتش رژیم صهیونیستی چنین می‌گوید: «هیچ سربازی پشت سر گذاشته نمی‌شود، چه زنده، چه مرده.» این باور، هم در سطح نظامی و هم در افکار عمومی به بخشی از هویت ملی اسرائیل بدل شده است. روزنامه یدیعوت آحارونوت اخیراً هشدار داده است که خودداری حماس از تحویل اجساد ممکن است به شکست توافق آتش‌بس منجر شود. این هشدار، بازتابی از جایگاه ویژه «جسد بازگشته» در ذهنیت اسرائیلی است | صفحه ۱۵

یادداشت اقتصادی

وحید عظیم‌نیا | دبیر گروه اقتصادی

اما و اگرهای قیمت جدید گندم

بالاخره پس از ماه‌ها انتظار، تأخیرهای کلافه‌کننده و بحث‌های بی‌انتها، شورای قیمت‌گذاری و اتخاذ سیاست‌های حمایتی محصولات اساسی کشاورزی، قیمت خرید تضمینی گندم برای سال زراعی ۱۴۰۴-۱۴۰۵ را ۲۹هزارو۵۰۰تومان به ازای هر کیلوگرم، به علاوه ۵۰۰تومان حق بیمه گندمزارها اعلام کرد که در مجموع به ۳۰هزارتومان می‌رسد. این رقم نزدیک به همان ۳۰هزارتومانی است که در یادداشت ۱۶شهریور ۱۴۰۴ پیشنهاد کرده بودیم | صفحه ۴

یادداشت حوادث

حسین فصیحی | دبیر گروه حوادث

میان طناب و تسبیح

سحرگاه دیروز، در سکوت زندان و در برابر نگاه سنگین عدالت، اتفاقی رخ داد که جامعه را در دوگانه‌ای عمیق فرو برد؛ دوگانه‌ای میان خشم و رحمت، قصاص و گذشت، عدالت و انسانیت. قاتل «امیرمحمد خالقی»، دانشجوی جوان دانشگاه تهران، در واپسین لحظات پیش از اجرای حکم قصاص، به تصمیمی غیرمنتظره از سوی پدر مقتول، مجال دو ماهه‌ای یافت؛ تصمیمی که نه‌تنها طناب دار را از گردن جوانی برداشت، بلکه جامعه‌ای خسته از خشونت را در برابر پرسشی بنیادین قرار داد: آیا گذشت، ادامه عدالت است یا عدولی از آن؟ | صفحه ۱۴

یادداشت ورزشی

فریدون حسن | دبیر گروه ورزشی

«فیفادی» نگران‌مان کرد

«فیفا دی» مهر ماه تمام شد. فرصتی که بازی‌های تیم ملی در آن بیشتر از آنکه امیدوارمان کند، نگرانمان کرد. امروز دیگر مهم نیست که مثلاً کره جنوبی و ژاپن با برزیل بازی می‌کنند و ما باید روی نقشه دنبال کیپ‌ورد بگردیم تا ببینیم حریف آینده تیم ملی اصلاً کجای این کره خاکی است. اگر بنا به مقایسه باشد، از این به بعد باید حسرت بازی‌های تدارکاتی عربستان و قطر را هم بخوریم، چون بدون تردید در برنامه‌های آنها هم نه خبری از روسیه محروم هست، نه تانزانیای نیست در جدول، تازه همین کیپ وردی هم که قرار است با ما بازی کند، حتماً برای خودش تا جام جهانی و حضور در آن برنامه‌های مفصلی ریخته است | صفحه ۱۳

کاشانه

غذا، عزا و قضایای دیگر!

پرونده ویژه «جوان» به مناسبت ۲۴ مهر روز جهانی غذا بررسی فرهنگ تغذیه و چالش‌های آن

محبوبه قربانی-نیره ساری | خبرنگاران گروه سبک زندگی | صفحات ۷، ۸، ۹ و ۱۰

سعید صانعی:

«لذت آنی غذا» عواقب دائمی برای سلامت خانواده‌ها دارد

خدیجه رحمانی:

رژیم غذایی سالم بر ۳ محور اصلی تنوع، تعادل و تناسب استوار است

معصومه مرادی:

سفره ایرانی بستری تربیتی است که باید زنده بماند

«مریم مقدس» پیوند مهندسی جهانی با معماری ایرانی

ایستگاه «مریم مقدس» در خط ۶ متروی تهران به بهره برداری رسید. در طراحی معماری ایستگاه مریم مقدس، نگاهی فراتر از کاربری صرفاً حمل‌ونقلی وجود داشته‌است. هدف، ایجاد فضایی بوده که بافت فرهنگی منطقه را بازتاب دهد. موقعیت مکانی ایستگاه در نزدیکی بوستان مجاور، این نیاز را ایجاد کرد که طراحی ورودی‌ها و فضای بیرونی ایستگاه، حفظ منظر شهری و هماهنگی با فضای سبز را در اولویت قرار دهد. اما نقطه عطف معماری این ایستگاه، هماهنگی آن با بافت مذهبی و فرهنگی جامعه ارامنه تهران است. ایستگاه مریم مقدس تنها دو دقیقه پیاده‌روی تا کلیسای سنت سارکیس فاصله دارد. طراحی داخلی ایستگاه با وجود عمق زیاد، تلاش کرده است با استفاده از نورپردازی هوشمند و رنگ‌های روشن در سنگ‌کاری‌ها، حس گستردگی فضا و ایمنی را منتقل کند. این رویکرد، ایستگاه را از یک فضای زیرزمینی صرف به یک گذرگاه هنری تبدیل کرده که نه‌تنها به لحاظ عملکردی، بلکه دارای هویت بصری مشخص است | صفحه ۳

۱۵

جهاد اسلامی: خلع سلاح با زور را نمی‌پذیریم

با وجود ادعای ترامپ درباره پذیرش خلع سلاح حماس و تهدید به اعمال خشونت در صورت عدم همکاری، رهبران مقاومت فلسطینی بارها تأکید کرده‌اند که این موضوع خط قرمز آنهاست و هرگز از آن عدول نخواهند کرد؛ چیزی که دیروز مقامات جهاد اسلامی نیز دوباره بر این موضع تأکید و اعلام کردند که تحویل سلاح تحت فشار را نمی‌پذیرند. تلاش برای خلع سلاح مبارزان فلسطینی درحالی ادامه دارد که ارتش صهیونیستی با وجود آتش‌بس، حملات محدود به غزه را ادامه می‌دهد. در چنین شرایطی، آمادگی حماس برای مواجهه با هر درگیری احتمالی نشان‌دهنده بی‌اعتمادی عمیق فلسطینیان به دشمن و ناپایداری طرح‌های ظاهرفریبانه تل‌آویو و واشینگتن است

۲

ملاک کار با آژانس قانون جدید مجلس است

رئیس سازمان انرژی اتمی: تا این لحظه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی هنوز وظیفه قانونی خود را انجام نداده است، در حالی که باید حمله به تأسیسات هسته‌ای ایران را محکوم می‌کرد، اما چنین اقدامی نکرد و هیچ اعلامیه‌ای درباره تضمین حفظ اطلاعات مربوط به صنعت هسته‌ای ایران صادر نکرده تا بر تعهد نسبت به حفاظت از اطلاعات صنایع هسته‌ای ایران تأکید کند. مادامی که این اقدامات را انجام ندهد، قانون مجلس قابلیت اجرا پیدا نمی‌کند

۳

آمار موالید باز هم آب رفت

زهرا چیذری | خبرنگار گروه اجتماعی

آمارهای جمعیتی آن هم در روزهایی که به سمت آخرین فرصت‌ها برای ترمیم وضعیت جمعیتی کشورمان پیش می‌رویم، روند مثبتی را نشان نمی‌دهد و هشدارآمیز شده‌است! در حالی که اردیبهشت ماه امسال طبق اعلام دکتر علیرضا رئیسی، معاون بهداشتی وزارت بهداشت از کاهش ۷/۳ درصدی ولادت‌ها در ۱۴۰۳ نسبت به ۱۴۰۲ خبر داده‌بود، حالا انگار سراشیبی کاهش جمعیت شیب تندتری به خود گرفته به گونه‌ای که سخنگوی کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی از کاهش ۹ درصدی موالید در سه ماهه نخست امسال نسبت به سال ۱۴۰۳ خبر می‌دهد

۱۳

غزه را نگرفتند دنیا را هم باختند

تماشاگران الجزایری در جریان بازی تیم ملی کشورشان با اوگاندا در مسابقات مقدماتی جام‌جهانی با به نمایش گذاشتن تصویر یحیی سنوار، فرمانده حماس حمایت خود را از مردم فلسطین اعلام کردند. یک هنرمند ایتالیایی در اعتراض به دیدار تیم ملی این کشور برابر تیم رژیم صهیونیستی، در نزدیکی فدراسیون فوتبال ایتالیا یک نقاشی قابل توجه کشید و زیر آن نوشت، ۶۷ هزار کشته، فوتبال چه ارزشی دارد؟

۴

مالیات «صفر» ۱۱میلیون کسبه

سعیده زمانی | خبرنگار گروه اقتصادی

سیدعلی مدنی‌زاده، وزیر امور اقتصادی و دارایی اخیراً در نشستی با رئیس و اعضای کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی که در محل وزارت اقتصاد برگزار شد، با تأکید بر هوشمندسازی نظام مالیاتی و گمرکی، بهره‌برداری از منابع مردمی و طرح اعتبار ملی، از اقدامات اولیه‌ای نظیر صفر شدن مالیات ۱۱میلیون کسبه و تشکیل ستادهای توسعه منطقه‌ای به عنوان پروژه‌هایی برای حرکت به سمت تحقق رشد اقتصادی ۸درصد خبر داد

۱۶

«تار» ساز ایرانی است نه قفقازی!

مصطفی شاه‌کرمی | خبرنگار گروه فرهنگی

ترک فعل مدیران در انجام وظایف مصرحه و بدیهی‌شان وقتی در کنار کم‌سوادی و خودکم‌بینی افراد هنرمند قرار می‌گیرد، فاجعه می‌آفریند، دقیقاً مانند گفت و گوی داوود آزاد نوازنده تار که در گفت و گو با یک رسانه متعلق به جمهوری باکو ادعا کرده که ساز ایرانی تار ریشه‌اش در جمهوری باکو است و به درستی هم به نام این منطقه ثبت شده‌است! داریوش پیرنیاکان نوازنده تار و سه‌تار، آهنگساز و پژوهشگر موسیقی ایرانی که اتفاقاً اصالتی آذری هم دارد به خوبی و با استنادات تاریخی پاسخ این ادعای دروغ داوود آزاد را داده‌است